

70.- Ft

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

1997. szept-okt.

II. évfolyam

5. szám

Márianosztra – kegykép

Vártunk Téged

Szent Anna házánál Názáret városba,
Arany felhőn szállott le egy égi rózsza;
Üdvözlégy mennyei rózsaszál,
Mária, ki hozzánk szállottál,
Szívünk s lelkünkben illatozzál!

Olyan vagy, mint liliom ölében
A rezgő harmatcsepp hajnalfényben.
Üdvözlégy mennyei rózsaszál,
Mária, ki hozzánk szállottál,
Szívünk s lelkünkben illatozzál!

Négyezer éven át vártunk Téged,
Hogy eltávoztasd a bűnfehéket.
Üdvözlégy mennyei rózsaszál,
Mária, ki hozzánk szállottál,
Szívünk s lelkünkben illatozzál!

Aranyos bölcsődben, oh de kicsiny vagy,
Mégis égnék, földnek királynéja vagy.
Üdvözlégy mennyei rózsaszál,
Mária, ki hozzánk szállottál,
Szívünk s lelkünkben illatozzál!

Mi is tebenned remélünk és bízunk,
Éltünk fogytán is ez lesz végszavunk:
Üdvözlégy mennyei rózsaszál,
Mária, ki hozzánk szállottál,
Szívünk s lelkünkben illatozzál!

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
p. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

És a Szűz neve: Mária, tengernek csillaga	1
Szűz Mária születése	2
A kereszt dicsőség	4
A szent kereszt felmagasztalásának ünnepe	5
Az együtt szenvedés jelei	6
Mária-kegyhelyek	
Márianosztra	8
La Salette	10
II. János Pál pápa levele.	12
Magyarország Nagyasszonya.	15
Esterházy Pál nádor könyörgése	17
A „Hit Őrzője”	18
Isten angyalai, drága őrzőink	20
Valtorta Mária imája	22
Mont Saint Michel	23
Ima az arkangyalokhoz	23
Az angyalok légióival jövök	24
A Rózsafüzér Királynője	25
Hazánk őrangyalához, Szent Őrzőangyalom	26
A rózsafüzér A szent sebek rózsafüzére	27
Szűz Mária ünnepek.	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: Szent Mihály arkan-
gyal szobra Moint Saint Michael temp-
loma tetjén

Az illusztrálásnak használt grafikát
készítette: Komáromi János

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem
küldünk vissza.

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

És a Szűz neve: Mária, tengernek csillaga

Mária szűz-anyaságához oly méltón illik a név: Tengernek Csillaga. Ez a szűz-anyaság igen találóan hasonlítható a csillaghoz. Amint a csillag anélkül szórja szét sugarait, hogy veszítene fényéből, úgy a Szűz is szüzessége érintetlenségével szülte gyermekét. Sem a sugár nem csökkenti a csillag fényességét, sem a Fiú nem vett el semmit a Szűz érintetlenségéből. Mária tehát az a nemes csillag, mely Jákob nemzetségéből ragyogott fel. Sugara bevilágítja az egész földet. Fényessége kitűnik ragyogásával az égiek között, és lehatol a pokolig is. Bejárja a földet, és inkább a lelkeket melegíti föl, mintsem a testeket. Melengeti az erényt, kiengeszteli a bűnöket. Szűz Mária az a rendkívüli, és kiváló csillag, mely szükségképpen kelt fel az élet e hatalmas és széles tengere fölé. Érdemeivel csillog, életpéldájával világít. Ó, bárki is légy, ki megérted, hogy a világ hullámozó tengerén inkább a szélvésszel és viharral viaskodsz, semhogy a földön jársz, ne fordítsd el szemedet e csillag ragyogásától, ha nem akard, hogy a vihar összetörjön. Ha feltámad a kísértések fürgetege, ha vívódásaid zátonyokra sodornak, tekints e csillagra, hívd Máriát! Ha a kevélység hullámai tajtékzanak körülötted, vagy elbizakodottság, nagyragyogás, avagy rágalmazás: tekints e Csillagra, hívd segítségül Máriát! Ha lelked hajóját hányja-veti a harag, a kapzsiság, vagy az érzéki vágy, tekints Máriára! Ha bűneid óriási terhe a földre sújt, ha lelkiismereted undoksága elkábít, ha az örök ítélet szörnyűsége rémít, ha a szomorúság és kétségbeesés sírja elnyeléssel fenyeget: gondolj Máriára! Veszélyben, gyötrelmek és kételyek között: gondolj Máriára, hívd segítségül Máriát! Nevét szüntelenül emlegesse ajkad, és soha ne felejtse el szíved! Hogy részesülj közbenjárása segítségével, ne mulaszd el követni példáját!

Ha Őt követed, nem tévedsz el.

Ha Őt kéred, biztosan remélhetsz.

Ha Őrá gondolsz, nem hibázol.

Ha Ő tartja kezedet, nem esel el.

Ha Ő oltalmaz, nincs mitől félned.

Ha Ő vezet, nem fáradsz el.

Ha Ő irgalmaz, biztosan célhoz érsz.

Clairvaux-i Szent Bernát

Szűz Mária születése

Mikor érkezett az Úr nagy napja, és Izrael fiai felajánlották adományaikat, akkor Ruben (Joákim) útjába állt ezen szavakkal: „Nem szabad neked elsőként felajánlani adományaidat, mert nem támasztottál magvat Izraelben.” Erre nagyon elszomorodott Joákim... megemlékezett Ábrahámról, az ősatyáról... ezt mondogatta magában: „Sem ételt, sem italt nem veszek magamhoz mindaddig, amíg reám nem tekint az Úr, az én Istenem”...

Felesége, Anna pedig kétszeres imádkozással siránkozott, és kétszeres jajgatással jajgatott... „Atyáink Istene, könyörülj rajtam, hallgass meg könyörgéseimet, ahogy megáldottad Sárának méhét, és megadtad neki a fiát, Izsákot...”

Szemeit az ég felé emelte, és a babérfán meglátott egy verébfészket, mire elszomorodott és így szólt magában: „Jaj nékem... hogy magtalanak születtem! Izrael fiai előtt gyűlöletessé lettem, és kigúnyolnak engem az Úr templomában!

Jaj nekem, mihez is lettem én hasonlónak?

Nem lettem én olyan, mint az ég madarai,

mert még az ég madarainak is vannak fiókáik előtted, Uram.

Jaj nekem, mihez is lettem én hasonlónak?

Nem lettem én olyan, mint a föld vadjai,

mert a föld vadjainak is vannak kölykeik előtted, Uram.

Jaj nekem, mihez is lettem hasonlónak?

Nem vagyok olyan, mint a vizekben élők,

mert a vizekben élőknek vannak szülőttei előtted, Uram.

Jaj nekem, mihez is lettem hasonlónak?

Nem vagyok én olyan, mint ez a föld,

mert ez a föld megadja gyümölcsét a maga idejében

és áldást mond Néked, Uram.”

(vö. Zsolt 1,3)

És íme, az Úr angyala megállt előtte és így szólt hozzá (vö. Lk 2,9): „Anna, Anna! Az Úr meghallgatta könyörgéseidet, fogansz majd és szülni fogsz (vö. Lk 1,13), és beszélni fognak majd magvadról az egész földkerekségen.” Mire Anna így válaszolt: „Ahogyan él az Úr (vö. Jud 8, 19), az én Istenem, hogyha én szülni fogok akár a

férfi, akár az asszonyi nemből valót, ajándékul ajánlom fel én őt az Úrnak, az én Istenemnek, és legyen az Ő szolgája életének minden napján” (vö. Kir 1,11).

Másnap (Joákim) felajánlotta adományait és ... ahogy felment az illatáldozati oltárhoz, nem látott bűnt magában. És így szólt: „Most már tudom, hogy az Úr irgalmasságot gyakorolt velem, és elengedte minden bűnömet”. Majd lement az Úr templomából megigazultan, és visszatért otthonába (vö. Lk 18,14).

Akkor beteltek Anna hónapjai és a kilencedik hónapban szült. Így szólt a bábához: „Mit szültem?” Az így válaszolt: „Leányt”. Lelke igen megörvendezett ezen a napon, és pólyába csavarta őt. Majd Anna letöltötte tisztulásának napjait, táplálta gyermekét, és a Mária nevet adta neki.

Nap-nap után egyre növekedett a kisleány... Anna magához szorította és ezt mondta: „Ahogyan él az Úr, az én Istenem, nem ezen a földön fogsz járkalni, mert felviszlek tégedet az Úr templomába”. Fekhelyét szentté tette, semmiféle közönséges vagy tisztátalan nem mehetett oda, és szeplőtelen zsidó lányokat választott ki, akik társalkodói voltak...

Amikor a kisleány egy esztendő lett... Joákim odavitte a papokhoz és azok megáldották őt ilyenféleképpen:

„Atyáinknak Istene áldja meg ezt a kisleányt és adjon neki örökké megmaradó nevet minden nemzedéken át” (vö. Lk 1,48)!

Az egész nép ráfelelt: „Úgy legyen, úgy legyen, amen!”

Majd odavitte őt a főpapokhoz is, azok is megáldották ezen szavakkal:

„A magasságok Istene tekintsen erre a leánykára, áldja meg őt legfőbb áldásával, amelynél már nincs nagyobb”...

Akkor Anna dicsőítő éneket mondott az Úrnak:

„Éneket énekelek az Úrnak, az én Istenemnek, mert reám tekintett és elvette tőlem ellenségeim gyalázatát (vö. Lk 1,25), igazságosságának gyümölcsét adta nekem az Úr, egyedülálló és nagyszerű színe előtt. Ki adja hírül Ruben fiainak, hogy Anna immár gyermeket szoptat (vö. Gen 21,7)? Halljátok hát, halljátok hát, Izrael tizenkét törzse, hogy Anna immár gyermeket szoptat!”

(A Jakab apokrif evangéliumból)

A keresztt dicsőség

A kereszttet ünnepeľjűk, ami elűzte a sötétséget és újból felragyogtatta a világosságot. A kereszttet ünnepeľjűk és a keresztre feszítettel együtt minket is a magasba emelnek. Magunk alatt hagyjuk a Földet és a bűnt, hogy a magasabb világba jussunk.

Ilyen nagy gazdagságot jelent a keresztt, és aki megkapja, annak nagy kincse van. Ami a szépségek között név és valóság szerint a legszebb és legértékesebb, azt jogosan nevezem kincsnek, amelyben, ami által és aminek kedvéert az üdvösségért járó tartozás ki lett egyenlítve és letétbe lett helyezve.

Ha nem lenne keresztt, akkor Krisztust nem feszítették volna kereszttre.

Ha nem lenne keresztt, akkor az Életet sem szögezték volna föl rá.

Ha nem szegezték volna fel a keresztre az Életet, akkor a halhatatlanság Forrása nem fakasztott volna a keresztre feszítettnek oldalából vért és vizet, amelyek által a világ megtisztul. Nem semmisítette volna meg a bűn adóslevelét (vö. Kol 2,14), nem nyertük volna el a szabadságot, nem kóztoltuk volna meg az Élet fájának gyümölcsét és nem nyílt volna meg a Paradicsom.

Ha nem lenne keresztt, nem lett volna legyőzve a halál és a halál birodalma nem vesztette volna el hatalmát.

Ezért nagy és drága a keresztt. Nagy, mert oly sok jó származik belőle mégpedig azért, mert Krisztus csodái és szenvedése valójában a keresztt dicsőségét hirdetik.

Értékes a keresztt, mert Isten szenvedésének emlékoszlopa, amelyen Krisztus önként vállalt kínhalála végbement.

A győzelem emlékoszlopa, mert azon kapott sebet a Sátán és vele együtt le lett győzve a halál. Megtört az alvilág zárja, és a keresztt az egész világ üdvére lett felállítva.

A keresztt jelenti Krisztus dicsőségét és felmagasztalását.

Ez az áhított kehely és a szenvedések beteljesedése, amit Krisztus értünk viselt el.

Ez Krisztus dicsősége, mert hallgasd meg, mit mond: „Most dicsőült meg az Emberfia, és benne megdicsőült az Isten” (Jn 13,31).

Majd: „Most dicsőíts meg engem te, Atyám, magadnál azzal a dicsőséggel, amelyben részem volt nálad, mielőtt a világ lett” (Jn 17,5).

És: „Atyám, dicsőítsd meg nevedet! Erre szózat hallatszott az égből: Megdicsőítettem és továbbra is megdicsőítem” (Jn 12,28). Ezzel arra dicsőségre utalt, amely a keresztfán vette kezdetét.

Lásd: a kereszt dicsőség és Krisztus felmagasztalása. Krétai Szent András

A szent kereszt felmagasztalásának ünnepe

Szeptember 14.

Az ünnep a szent keresztfát dicsőíti, üdvösségünk eszközét, amelyre fölemeltette az Úr „mindeneket magához vonzott”. A szenvedés jeléből a dicsőség jele lett, az „Emberfiának jele”, mely majd az utolsó napon feltűnik az égen.

A hagyomány szerint Nagy Konstantin császár édesanyja, Szent Ilona találta meg a Golgotán Jézus keresztfát 326-ban. A keresztre feszítés hegyén a császár bazilikát építtetett, amelyet 335. szeptember 14-én szenteltek fel. Ott őrizték értékes szekrényben és ott tisztelték a szent keresztet.

Ima a fájdalmas Anyához

Üdvözölt légy, Mária,
fájdalommal teljes,
a keresztre feszített Jézus van teveled.
Méltó, hogy együtt szenvedjünk veled
az asszonyok közül,
és méltó, hogy együtt szenvedjünk
a te méhednek gyümölcsével, Jézussal.
Asszonyunk, Szűz Mária,
a keresztre feszített Jézus Anyja,
érdemelj ki könnyeket nekünk,
Fiad megfeszítőinek,
most és halálunk óráján!
Amen.

Berthe Petit

Az együtt szenvedés jelei

Assisi Szent Ferenc, az első stigmatizált

A szeptember havi szentséges Kereszt-ünnep előtt való napon Szent Ferenc egész magányosan imádkozott cellájában, mikor megjelent az Isten angyala, s Isten nevében mondá néki: Buzdítalak és intelek, hogy készülődj, s alázatos béketűréssel igyekezzél alkalmatossá lenni annak elfogadására, amit az Isten veled tenni szándékozik. Felelé Szent Ferenc: Kész vagyok türelmesen elviselni mindent, amit az én Uram velem tenni szándékozik, s hogy ezt mondá, az angyal távozott.

Másnap, vagyis a szentséges Kereszt ünnepén, kora hajnalban, Szent Ferenc cellájának ajtaja előtt ájtatoskodott, s kelet felé fordított arccal így imádkozott: Ó, Uram, Jézus Krisztus, arra kérlek, hogy két kegyelmet gyakorolj velem, mielőtt meghalok: az egyik, hogy amíg élek, amennyire lehetséges, érezzem lelkemben és testemben azt a gyötrelmet, melyet Te, édes Uram, keserves kínszenvedésed alkalmával szenvedtél; a másik, hogy – amennyire lehetséges – érezzem szívemben azt a túláradó szeretetet, mely Téged, Isten Fiát, arra készítetted, hogy értünk, bűnösökért oly szörnyű kínokat önként magadra vállalj....

S amint így, ebben a szemlélődésben lángolt, ugyanazon a reggelen az égből hat tüzes és ragyogó szárnyal egy Szeráfot látott leszállani, mely Szeráf gyors repüléssel oly közel jött Szent Ferenchez, hogy jól láthatta és megkülönböztethette benne a keresztrefeszített ember képét...

Az említett szeráfi jelenésben megjelent Krisztus Szent Ferencnek bizonyos mélységes titkokat mondott...

Amint jó sokára a titokzatos beszélgetés után a csodálatos látomás eltűnt, Szent Ferenc szívében a túláradó buzgalom és az isteni szeretet tüzeit, testében pedig Krisztus kínszenvedésének csodálatos képét és pecsétjét hagyta. Minek okából Szent Ferenc kezein és lábain azonnal föltűntek a szegek nyomai, ugyanúgy, mint ahogy azokat a Szeráf képében megjelent keresztrefeszített Jézus Krisztus testén látta...

És jóllehet e szentséges Sebhelyek, mivelhogy Krisztustól kapta őket, gyönyörűséggel árasztották el szívét, húsának és testi érzékeinek mindazonáltal elviselhetetlen fájdalmat okoztak.

(Assisi szent Ferenc: Fioretti)

Pio atya, az első stigmatizált pap

„Mit válaszoljak arra a kérdésre, hogy hogyan történt keresztre feszítésem?” - írja Pio atya 1918. október 22-én P. Benedettónak. „Istenem, mekkora zavartságot és megaláztatást jelent ez számomra, hogy ki kell nyilvánítanom, mit műveltél nyomorúságos teremtményedben!

A múlt hónap 20-án reggel, a szentmise bemutatása után, édes álomból ébredtem föl. Minden belső és külső érzékem és a lélek képességei leírhatatlan békességben nyugodtak. Egész idő alatt teljes csönd honolt bensőmben és körülöttem. Ezt nagy békesség követte, valamint a minden rossztól való megszabadulás érzésének kiteljesülése és a megnyugvás állapota. Mindez villámgyorsasággal ment végbe.

Időközben ismét a titokzatos Személyiséget pillantottam meg. Minden hasonlított ahhoz, amit augusztus 5-én láttam, de az volt a különbség, hogy most volt Keze, Lába és Oldala, amelyből vér folyt. Látása földre vetett. Azt, amit abban a pillanatban éreztem, nem tudnám leírni. Úgy éreztem, hogy meghalok, és meg is haltam volna, ha az Úr nem lép közbe és nem erősíti meg szívemet, amely úgy éreztem, kiugrik mellkasomból. A látomás megszűnt és észrevettem, hogy kezeim, lábaim és az oldalam át vannak lyukasztva, és vér folyik belőlük. Elképzelhető, mekkora gyötrelmet éreztem és érzek minduntalan, napról napra. A szívseb folytonosan vérzik, különösen pedig csütörtök estétől szombatig. Atyám, majd meghalok attól a fájdalomtól, melyet a gyötrelmem és a felkavartság okoz bennem, és amit lelkem mélyén érzek. Attól félek, hogy elvérzem, ha az Úr nem hallgatja meg szegény szívem sírását, hogy vonja vissza e cselekedetét. Megteszi-e nekem ezt a kegyelmet Jézus, aki annyira jóságos? Megszűnik-e legalább a felkavartság, amit e külső jelek miatt tapasztalok?”...

Az esemény mély benyomást keltett rendtársaiban is, akik azon a napon, miután nem jelent meg a közös ebéden, keresésére indultak. Házfőnöke, P. Paolino az imakarzaton találta eszméletlenül, a földön fekvő. Kezeiből, lábáiból és oldalából vér folyt. Amikor kezdett magához térni, a kórusban függő nagy keresztre vetette pillantását. Szerzetes testvérei ebből megértették, hogy valami rendkívüli történt vele.

(Harmath K.: Pietrelcinai Pio atya)

Mária-kegyhelyek

Márianosztra

A Börzsöny-hegységben, Szobtól kb. hét km-re északra fekszik Márianosztra, Magyarország egyik ősi és nevezetes kegyhelye. Márianosztrát a szentéletű Nagy Lajos király alapította 1352-ben. Az akkor még lakatlan erdőben, egy gyönyörű völgyben kolostort és templomot építtetett az általa nagyon kedvelt pálos szerzetesek részére. (A pálosok az egyetlen magyar alapítású férfi szerzetesrend.) A későbbi település a templom titulusáról, védőszentjéről kapta a nevét: „Maria nostra” magyarul szó szerint annyit jelent, hogy „a mi Máriánk”, de szabadon Magyarok Nagyasszonyának vagy Boldogasszonynak fordíthatjuk. Nagy Lajos király mélyszélesen tisztelte Szűz Máriát. Visegrádi palotájából gyakran járt Márianosztrára imádkozni, elmélkedni. A szentélyben most is látható az az ablak, amelyen át a szerzetesek zsolozsmáját és a szentmisét hallgatta. Lánya, Hedvig is sokat tartózkodott Márianosztrán. A pálos szerzetesek kemény élete és Mária-tisztelete nagy hatással volt rá. Mint lengyel királynő a pogány litvánok megtérítésének szentelte életét. Kitént az irgalmas szeretet műveinek gyakorlásában, az imádságban, az önsanyargatásban. Az Egyház szentté avatta.

1382-ben, még Nagy Lajos király életében, tizenhat magyar pálos szerzetes indult Márianosztráról Lengyelországba, és megalapította a Czestochowa mellett lévő jasna gora-i pálos kolostort, a későbbi híres búcsújáró helyet. A kolostor templomának kegyképe a „fekete Mária” ikon, melyet a legenda szerint Szent Lukács evangélista festett.

A Nagy Lajos király alapította márianosztrai kolostorban a török hódoltság előtt háromszáz pálos szerzetes lakott. A kolostort a XV. században Kapisztrán Szent János is meglátogatta. Nagy hatást tett rá a pálos szerzetesek szigorú, vezeklő élete. Látogatása után lelkesen hirdette, hogy aki szenteket akar látni, menjen Márianosztrára.

A kolostor a török hódoltság alatt, 1552 körül elpusztult. A helyreállítás csak 1712-ben kezdődött meg Széchenyi György esztergomi érsek alapítványából. Az újjáépített templomot 1729. augusztus 14-én, Nagyboldogasszony vigiliáján szentelte föl Esterházy Imre hercegprímás, esztergomi érsek, aki maga is pálos szerzetes volt.

A rendi élet a XVIII. század elején a Czestochowából érkező lengyel szerzetesek segítségével szerveződött újjá. Magukkal hozták kegyképüknek, a „fekete Máriának” másolatát, hazánk egyik legszebb kegyképét, melyet Laskivi Cyprián pálos atya festett Czestochowában 1710 körül. Ezt hozzáértették az eredeti, csodatevő kegyképhez, és így nem csupán művészi értéket, hanem kegyképet is ajándékoztak Márianosztrának az eredetinek minden kegyelmi erejével együtt. A kegykép előtt történt első csodat, egy haldokló pálos testvér hirtelen gyógyulását, 1739-ben jegyezték föl. Ennek híre bejárta a környéket, és a zarándokok száma évről-évre növekedett.

II. József császár 1786-ban föloszlatta a pálos rendet. Ettől kezdve a kegyhelyet az esztergomi főegyházmegye papjai gondozták. A kolostort 1858-ban császári rendelkezésre fegyházzá alakították. 203 évvel II. József föloszlató rendelete után, 1989. szeptember 1-jétől kezdve ismét a pálos atyák látják el a kegyhelyet.

A kegyképet először 1749. augusztus 31-én koronázták meg. Újabb koronázására 1983. október 2-án került sor, amikor Lékai László bíboros érsek a magyar szentkorona síkbeli másával ékesítette föl a képet.

A búcsúk a kegytemplomon kívül a falu szélén álló, XVIII. századi Kálváriát is fölkereshetik. Főbb búcsúk: Nagyboldogasszony ünnepe (augusztus 15.), Magyarok Nagyasszonya (október 8.), Fájdalmas Szűzanya búcsú a Kálvárián (szeptember második vasárnapja), valamint a Szent Kereszt feltalása (május második vasárnapja a Kálvárián) és a Jézus Öt Szent Sebe búcsú (július első vasárnapján). Ezt az utóbbit Lékai bíboros kívánságára újították föl 1986-ban.

A márianosztrai kegytemplom napközben állandóan nyitva van, a koronás Magyarok Nagyasszonya mindig édesanyjai szeretettel vár mindannyiunkat. Keressük fel, és imádkozzunk hozzá, engeszteljünk önmagunkért, családunkért, hazánkért, Egyházunkért, az egész világért!

K.D.

La Salette

La Salette 1800 m magasan fekszik festői környezetben a francia Alpokban. A Szent Szűz igen szép helyet választott ki arra, hogy szózatot intézzon a világhoz.

Szűz Mária 1846. szeptember 19-én sírva jelent meg Mélanie és Maximin előtt. Amikor a kis pástorok meglátták a kőpadon zokogó asszonyt, azt gondolták, hogy egy szegény édesanya ül ott, akit saját gyermekei bántottak meg és kergettek el, és aki azért jött az elhagyott hegyekbe, hogy ott zavartalanul kisírja magát.

A Szent Szűz így szólította meg őket:

„Gyermekeim, ne féljete, jöjjetek közelebb! Azért jöttem, hogy fontos üzenetet közöljek veletek.”

A gyermekek a fenséges és mégis anyai jóságú, szépséges hölgy fején rózsakoszorút láttak. A rózsákból fény áradt és királynői koronaként ragyogott. Hosszú fehér ruháját aransárga kötény takarta, egyszerű fehér cipőt viselt, melyet gyöngyök és rózsák díszítettek. Kék vállkendője szélét is rózsák díszítették, amelyet nehéz aranylánc vett körül. Nyakláncán feszület függött, vízintes szára végein kalapáccsal és harapófogóval. A kereszre feszített Jézus rátekinthetett a gyermekekre, mintha élt volna. Őtöle indult ki a jelenést beborító fény.

A Szent Szűz szemében mélységes fájdalom tükröződött és szünet nélkül sírt, amíg velem beszélt, mondta Mélanie. Könnyei azonban csak a mellén függő kereszt magasságáig hullottak alá és ott ragyogó fényszikrákban oldódtak föl. Az egész jelenés áttetsző volt és a föld fölött lebegett... A karjába akartam magam vetni – jóságos Anyám, ne sírj! –, de úgy tűnt, mintha azt mondaná, oly sokan vannak, akik még nem ismernek.

Az álméltkodó gyermekek kisvártatva ismét meghallották kedves hangját: „Ha népem nem engedelmeskedik, arra kényszerülök, hogy hagyjam leesni Fiam karját. Olyan nehéz és annyira nyom, hogy nem bírom tovább tartani.

Már oly régóta szenvedek miattatok!

Ha azt akarom, hogy Fiam ne hagyjon el benneteket, kénytelen vagyok szüntelenül kérlelni Őt értetek. Ti azonban nem törődtök ezzel.

Bármennyit imádkoztok, sohasem tudjátok meghálálni azt, amit miattatok vállaltam magamra.

Hat napot adtam nektek a munkára. A hetediket fenntartottam magamnak, de nem akarjátok nekem adni. Ez teszi oly nehézé Fiam karját. A kocsisok nem tudnak anélkül megszólalni, hogy Fiam nevét meg ne sértenék velem. Ez a két dolog az, ami nehézé teszi Fiam karját.

Ha a termés tönkremegy, az miattatok lesz...

Nagy éhínség következik, de még azelőtt olyan remegés szállja meg a hét évnél fiatalabb gyermekeket, hogy meghalnak annak karjában, aki éppen tartja őket. A felnőttek az éhínség által fognak vezetni...

Ha azonban megtérnek, a kövek és sziklák gabonarakássá változnak, és a földek tele lesznek burgonyával.”

Ezután megkérdezte a gyerekeket:

„Gyermekeim, rendesen elvégzitek-e imáitokat?”

Mindketten becsülettel megvallották, hogy nem mindig.

„Ó, gyermekeim, rendesen kell imádkoznotok, még ha csak egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet mondtok el reggel és este, amikor nincs több időtök! De ha van időtök imádkozzatok többet!”

A szép hölgy szomorúságát fejezte ki amiatt, hogy kevesen járnak templomba, és nem tartják meg a böjtöt. Majd így búcsúzott:

„Gyermekeim, mondjátok el ezt egész népemnek!”

A Szent Szűz ezen kívül hosszú és részletes jövendölést mondott a mi időnkre is, amelyben felfedte, hogy milyen sok baj származhat abból, ha az emberek megvetik Isten parancsolatait.

A gyermekek beszámoltak élményükről plébánosuknak, aki nagy jóindulattal fogadta őket, a hívőket pedig felszólította, hogy szívleljék meg a szépséges hölgy, a Szűzanya szavát. A jelenés híre hamar elterjedt. Zarándoklatok indultak a jelenés helyére, papok és püspökök kapaszkodtak fel a Szűzanya áldott hegyére és forrásához.

A püspök két vizsgálóbizottságot hívott össze és jelentést küldött Rómába.

Végül 1851. szeptember 19-én ünnepélyesen kihirdethette, hogy Szűz Mária jelenését hitelesnek mondja ki, és ezért a hívőket felszólítja, hogy kétkedés nélkül fogadják el.

La Salette fénye másfél évszázad alatt sem veszített ragyogásából és egyre több zarándokot vonz a festői szépségű helyre.

II. János Pál pápa levele

Louis Dufaux-nak, Grenoble püspökének

Szűz Mária la salette-i jelenésének 150. évfordulójára

A grenoble-i egyházmegye, La Salette Misszionáriusai és az egész világon számos hívő ünnepli ebben az évben százötvenedik évfordulóját annak, hogy Szűz Mária megjelent ezen az alpesi vidéken...

Gazdag kegyelmekkel járhat a megemlékezés, magam is fontosnak tartom, hogy részesüljek benne a zarándokokkal együtt, akik eljönnek, hogy az Úr Anyját a „Bűnösök Kiengesztelője” néven tiszteljék.

Szűz Mária, a Megváltó Anyja, az Egyház Anyja, az emberek Anyja mindenkit elkísér az élet zarándokútján. A megváltás nagy jubileumára való felkészülés folyamatában jelentőségteljes állomást képvisel ennek az évfordulónak szentelt esztendő, amikor arra emlékezünk, hogy Szűz Mária megjelent Maximin és Mélanie előtt. Szűz Mária, a szerető Anya ezen a helyen mutatta meg az emberiség erkölcsstelensége miatt érzett szomorúságát. Könnyein keresztül segít jobban megértenünk a bűnnek, Isten visszautasításának fájdalmas súlyát, de megérteti velünk azt a szenvedélyes hűséget is, amit gyermekei iránt tanúsít Szent Fia, a Megváltó, akinek szeretetét bántja a feledés és a visszautasítás.

La Salette üzenete a népek súlyos szenvedése idején hangzott el a két kis pásztor előtt, amikor éhség sújtotta a népet és ki volt szolgáltatva az igazságtalanságnak. Emellett növekedett az evangéliumi üzenet iránti közömbösség és ellenséges magatartás is. A Szűzanya megfeszített Fiának képmását viselve mutatja meg, hogy az üdvösség művéhez társulva együtt szenved gyermekeivel a megpróbáltatások alatt, és szenved annak láttán, hogy eltávolodnak Krisztus Egyházától, míg elfelejtik vagy elutasítják azt, hogy Isten jelen van életükben és elutasítják Nevének szentségét.

A la salette-i esemény kisugárzása tanúsítja, hogy Szűz Mária üzenete nemcsak a könnyei által kifejezett szenvedésben rejlik. A Szent Szűz figyelmeztet minket, hogy álljunk ellen a bűnnek. Bűnbánatra, állhatatos imára és különösen arra szólít fel, hogy legyünk hűségesek a vasárnap megszentelésében. Azt kéri, hogy a két gyermek tanúságtétele által jusson el üzenete „egész népéhez”. És hangjuk valóban hamarosan hallhatóvá lesz. Zarándokok jönnek és sokan megtérnek.

Szűz Mária kegyszobra La Salette-ben

Szűz Mária olyan fényben jelent meg, amely a Krisztus megváltása által átváltozott emberiség ragyogására utal: La Salette a reménység üzenete, mert reménységünket annak közbenjárása élteti, aki az emberek Anyja. A sebek nem gyógyíthatatlanok. A bűn éjszakája megelőzi az isteni irgalmasság fényét. Az ember elfogadott szenvedése hozzájárulhat a tisztuláshoz és az üdvösséghez. Aki alázatosan követi az Úr útját, arra nem nehezedik rá Szűz Mária Fiának ítélet osztó keze, hanem kézenfogja, hogy bevezesse az új életbe a bűnöst, akiért engesztelést nyújtott a kereszt kegyelme.

Szűz Máriának La Salette-ben elhangzott szavai egyszerűségükkel és szigorúságukkal ma is időszerűek abban a világban, amely folytonosan szenved a háború, az éhség ostora és a sok baj miatt, ami gyakran az emberek bűnének jele és következménye. És ő, akit „boldognak hirdet minden nemzedék” (Luk. 1,48), vezetni akarja „egész népét”, míg az áthalad a mai idők megpróbáltatásain a boldogság felé, ami az Istentől kapott hivatásnak békés teljesítéséből fakad...

Buzdítom a zarándokokat, hogy mutassák be a Szepőlötelen Szűznek a világ fájdalmait és reménységeit, amikor csupán néhány év választ el minket a nagy jubileumtól. Legyenek a kiengesztelődés tanúi, Isten ajándéka és a megváltás gyümölcse az egyes emberek, a családok és a népek számára. A zarándoklat segítse őket abban, hogy ne válják langyossá vagy közömbössé keresztény életük, és soha ne feledkezzenek meg arról, hogy életükben a feltámadt Krisztusnak biztosítsák az első helyet! Legyenek annak a békének szerzői, amit az Úr ígér (Ján. 14,27), és maradjanak továbbra is meggyőződve annak (az Anyának) elvitathatatlan érdemeiről, aki a legalázatosabb az emberi lények között.

Szűz Mária jelen van az Egyházban ma éppúgy, mint a keresztrefeszítés, a feltámadás és a Szentlélek eljövetele napján. La Salette-ben világosan kinyilvánította, hogy szüntelenül imádkozik a világért. Sohasem fogja elhagyni az embereket, akiket Isten saját képére és hasonlatosságára teremtett, és akiknek Isten megadta, hogy gyermekeivé legyenek (vö. Ján. 1,12). Bárcsak Szent Fiához vezetné a Föld minden népét!

A Kiengesztelés Anyjára bízva a grenoble-i egyházmegye közösségét, La Salette Misszionáriusait és azokat a szerzeteseket és szerzetesnőket, akik ugyanabban a lelkeségben élnek, örömet adom számukra apostoli áldásomat,

Vatikán, 1996. május 6.

II. János Pál pápa

Magyarország Nagyasszonya

Mária liturgikus ünnepeinek tanulmányozásakor feltűnő, hogy öt tizenkét nemzet kivételes módon pártfogójának tartja. Zömük a barokk korban keletkezett, és sorukban ott találjuk a Magyarok Nagyasszonya - „Patrona Hungariae” ünnepét. Ennyi barokk-kori párhuzam láttán szinte magától vetődik fel a kérdés: vajon csupán a barokk kor áhitata tükröződik a szentisváni országfelajánlásban?

Hartvik, győri püspök leírásának hitelessége ellen felhozható, hogy az nem krónika, hanem „kegyes” legenda. A szöveg gondozott volta, a búcsúzó király és az őt körülálló országnagyok képe csakis jámbor közhely lehet.

A legenda, azaz „olvasnivaló” sok valóságelemet tartalmaz, csak ismerni kell a műfaj sajátosságait. A király halála a nagy nyilvánosság előtt történt, amint Hartviktól megtudjuk, és a halál a középkorban társadalmi esemény. Fontos érv, hogy a biztosan 1077 körül íródott nagylegenda a következő sorokat tartalmazza: „Ez a férfiú hívő volt, minden cselekedetét teljesen Istennek szentelte, fogadalom s felajánlás útján szüntelen imáiban magát és királyságát az Örökszűz Istenanya, Mária gyámsága alá helyezte.”

Az országalapító 1083-ban történt szentté avatását kortársai közül jó néhányan megérték, és a legenda lejegyzője miért ne kérdezte volna meg a közvetlen tanúkat? Szent István Mária-tisztelete több „információ” és tudatos választás eredményeként jött létre és természetesen módon testesült bele az országot fölajánló gesztusba. A kortársaknak erről tudomása volt, és gondoskodtak arról, hogy az utókor se feledkezzen meg róla a legendák közvetítése révén.

Mária a történelem során számtalanszor bizonyult Pátrónának. IV. Béla írnoka erre gondolhatott, amikor 1252-ben az egyik oklevélben Máriát így nevezte: „országunk Úrnője és Pátrónája”.

Sokat mond a „Patrona Hungariae” továbbéléséről egy falfestmény, ami Szepeshelyen, a társaskáptalan Szent Márton tiszteletére szentelt bazilikájában látható. A díszes kivitelű kép 1317-ben készült, amikor Anjou Károly az országot már szinte teljes egészében uralta. A trónoló Mária ölében a Gyermek, tőle balra az esztergomi érsek térdel, úgy nyújtja Mária felé a koronát. Az egyháziak fölött látható a közbenjáró imádság: „Hozzád sóhajunk, kegyes Szűz, ha

nem vezetsz, eltévedünk, taníts hát, hogy mit tegyünk. Rajtam és enyéimen könyörülj”. Ugyanezt ábrázolta a Bars-vármegyében fekvő Újbánya pecsétrajza: Nagy Lajos kincseit felajánlva térdel a „Bölcsesség széke” előtt.

A XV. században egyre többet találkozzunk Mária sajátos szerepével. Antonio Bonfini említi a „Magyar történet”c. művében. A Hartvik-legendát felhasználó Temesvári Pelbárt beszédéből a korabeli Európa ismerhette meg Szent István lelki végrendeletét: „Mennyeország Királynője, dicsőséges Szűz Mária! A te oltalmadba ajánlom lelkemet.” A lövöldi kolostor lakója, a Kartauzi Névtelen 1526-ban ehhez még hozzáfűzi: „Íme, te legyél asszonyunk és oltalmunk!” A kívánság teljesedett? Már ennekelőtte, 1508-ban Vásárhelyi András, a pesti ferences kolostor lakója így írt Máriáról: „Törököknek megnyomorítója, királyoknak tanácsadója, Magyaroknak megoltalmazója.”-

Szerény mértékben ugyan, de mintha ez teljesült volna például a Délalföldön, ahol a hódoltság idején a szeged-alsóvárosi ferences kolostrom mindvégig nyitva állt a zarándokok előtt, és Mária szentélye azon a vidéken a katolikus hit és a magyarság egyetlen menedéke volt.

A barokk kor számtalan példájával már könnyű feladat lenne egybefüggő, egységes egésznek alkotó képet rajzolni. Pázmány Péter 1606-ban vette be a XX. század első évtizedéig számtalanszor újranyomatott Imádságos könyvébe a következő fohászt: „Hogy a te oltalmadra bízott Magyarországot megszabadítsad és igaz hitre vezérellyed, kérünk téged, halgass meg”.

Buda visszavételénél (1686) XI. Ince pápa üzenete volt a jelszó: „A Boldogságos Szűz ad segítséget”, és a latin mondat (Beata Virgo Dabit Auxilium) kezdőbetűivel nevezett város valóban „expugnata”(visszavívott) lett. II. Rákóczi Ferenc zászlóit Szűz Mária képe díszítette. A példák sora ezután már felesleges.

Vaszary Kolos hercegprímás kérésére a honfoglalás ezredéves fordulóján, 1896-ban engedélyezte XIII. Leó pápa Magyarország számára a Magyarok Nagyasszonyának ünnepét, amit október 8-án tart meg a magyar egyház.

Török József, történész, teológus

Eszterházy Pál nádor könyörgése (XVII. sz.)

Emlékezzél meg, Istennek dicsőséges Anyja, magyarok Nagyasszonya, szentséges Szűz Mária, emlékezzél meg örökségedről, amelyet hű szolgád, első királyunk és apostolunk, Szent István neked följánlott és végrendeletében reád hagyott. Tekints kegyes arccal országodra, és dicső érdemeiddel légy szószólónk és közbenjárónk szent Fiadnál, Jézus Krisztusnál! Hozzád kiáltottak őseink és minden ínségükből kiszabadultak, mert semeid folyvást vigyáztak örökségedre, mindörökké áldott Nagyasszonyunk! Ezt mi bizonyosnak tartván gyakran folyamodtunk hozzád, s már tapasztalásunk után mondhatjuk el, hogy éretted áldott meg minket az Úr. Ez a remény éltet most is, ez a bizalom lelkesít, hogy oltalmadban keressünk menedéket mi, a te néped, örökséged és nyájad, akiket szentséges Fiadról keresztényeknek neveznek, különös pártfogásodért pedig hazánkat Szűz Mária országának hívjuk és valljuk.

Oltalmazd és védjed hatalmas pártfogásoddal minden testi-lelki bajtól édes hazánkat, hogy Isten dicsőségére és néped vigasztalására mindenkor virágozzék. Eszközöld ki könyörgéseddel, hogy az Anyaszentegyházat, vagyis a katolikus hitet idehaza és mindenütt a világon fölmagasztalás érje; hazánk főpásztorainak és egész papságának nyerj isteni segítő kegyelmet, nekünk, híveidnek pedig tanulékony, engedelmes és az élő hit cselekedeteiben s gyümölcseiben bővelkedő szívet, hogy szent Fiad meg ne nehezteljen reánk, és országát tőlünk joggal el ne vonja.

Könyörgünk Nagyasszonyunk, magyar hazánk vezetőiért, hogy a Szentlélek ajándékai által felvilágosítva megismerjék az igazságot, megbüntessék a gonoszt és védelmezzék az igazat, hogy a közjó előmozdításán őszinte igyekezettel fáradozzanak.

Ne vesd meg esdeklő gyermekeidet, és a bűnök bocsánatáért könyörgőket mindenkor tapasztalt irgalmaddal oltalmazd; mert bár mi megfogyatkoztunk a fiúi kegyeletben, te megmaradtál Édesanyánknak és Nagyasszonyunknak.

Kelj föl tehát Anyánk! Te uralkodjál felettünk és szent Fiad, Jézus Krisztus, a mi Üdvözítőnk! Fogadd kegyesen hódoló szívünk esdeklését, amelyet színed elé terjesztünk, hogy közbenjárásoddal megsegítve a jelen élet viszontagságai után, a síron túl, az örökkévaló boldogságra juthassunk! Amen.

A „Hit Őrzője”

Isabel Bettwy nővér írása beszámol arról, hogy a Szűzanya 1988 augusztusától kezdve 18 hónapon át többször megjelent Dél-Amerikában az ecuadori Cuenca városban élő Patricia Talbott-nak, akinek élete ezalatt gyökeresen megváltozott.

Patricia álmából fölébredve ragyogó fényességet látott szobájában. A fényben egy szépséges hölgy jelent meg és így szólt: „Ne félj! Égi Édesanyád vagyok. Tedd össze kezedet és imádkozz a világ békéjéért, mert most elsősorban erre van szüksége a világnak. Én a »Hit Őrzője« vagyok és mindig veled leszek.”

A tizenhatéves Patricia tagja volt egy csoportnak, amely országról országra utazott és ecuadori népviselet alapján tervezett ruhákat mutatott be. 1988 októberében Mexico Cityben járva meglátogatták a katedrálisban. Patricia a Guadalupei Szűz kegyképe előtt térdelve mély bánatot érzett bűnei miatt. Ekkor jelent meg neki másodszor a Szűzanya. Közölte Patriciával is ugyanazt a nagy titkot, amelyet más látnokoknak már elmondott.

A Szent Szűz időről-időre meglátogatta Patriciát kápolnában, templomokban vagy a szobájában. 1988 karácsonyán így szólt hozzá: „A rózsafüzér a legteljesebb imádság. Ez legyen pajzsotok a gonosz lélek ellen, aki sohasem pihen. Mindig legyen nálatok, Isten Lelke leszáll rátok. Nagy küldetéstek van: a világ megtérítése. Ne féljetek, én veletek vagyok. Kiárasztom rátok a szükséges kegyelmet. Nagyon szeretlek benneteket.”

Néhány alkalommal Patricia Jézust is látta látomásában. 1989-ben nagypénteken Jézus azt kérte, hogy hetente legalább egyszer csak kenyéren és vízen éljünk, és mindennap imádkozzuk a rózsafüzért.

Ecuadorban elterjedt a jelenések híre. Az emberek kezdtek többet imádkozni, szentségekhez járulni, templomba járni. Csoportok alakultak a rózsafüzér imádkozására.

Patricia a Szűzanya kérésére Cuenca város közelében az Andokban keresett egy helyet, hogy az emberek első szombatokon oda zárandokoljanak, és ott a Szűzanya áldását adja rájuk.

Utoljára 1990. március 3-án jelent meg Szűz Mária Patriciának az Andokban lévő El Cajas-ban. Kb. 120.000 ember várta aznap vele együtt a Szűzanyát. A zárandokok gyalog tették meg az utat

a 3300 m magasan fekvő helyre és a rossz időjárás ellenére is ott töltötték az éjszakát.

Michael Scanlan atya, aki az Amerikai Egyesült Államokban a Stubenville-i Ferences Egyetem vezetője, nemrég járt hazánkban. Evangelizációs küldetéssel vett részt a „TÚZ” imatálalkozókon. Az ő tanúságtételéből idézünk:

Rendkívüli kegyelem készítetett arra, hogy Cuencába menjünk és megismerkedjünk a „mai” guadalupeai jelenéssel.

1990. február 1-én reggel utaztunk el Quitóba, Ecuadorba.

El Cajas-ban úgy tűnt, minha természetfeletti légkör venne körül. Szívem szaporán dobogott a várakozásban és akkor határozottan érzékeltem, hogy a Szent Szűz a bensőmben a következőket mondja: „Michael, láss vendégül és fogadj el engem mint Édesanyádat a szíved mélyén! Édesanyád vagyok, és az is kívánok lenni. Te nem fordulsz hozzám életviteledben, pedig szeretnék táplálni, megszabadítani és megvédeni, míg Fiam keresztútján vezetlek téged. Fogadj be most, nyílj meg most felém! Hadd töltssek el kegyelmeimmal és áldjalak meg téged! Keres engem, a te Édesanyádat, és sohasem leszel egyedül!”

Egy ideig ott álltam döbbenetben, majd amikor magamhoz tértem, hálát adva letérdeltem. Megtapasztaltam, hogy a Boldogságos Szűz vezet és készít fel engem.

Majd meghallottam angol nyelven az üzenetet. Néhány mondata a szívembe hatolt és igaznak ítélte elmém is: „Megkezdődtek a nehéz idők. Tíz nagyon szomorú év következik. Az idő rövid.” Megállapítottam magamban, hogy az Úr azért küldte el Édesanyját, hogy előkészítsen bennünket erre az időre és átsegítsen rajta.

Cuencai élményem hatására elmélyült a Szent Szűz iránti tiszteletem, és Szűz Mária által elmélyült Jézus iránti bizalmam és felajánlásom. Megújult a többi Mária-jelenés iránti tiszteletem és kezdtem megérteni időnk sürgető voltát. Naponta legalább egyszer elmondom a rózsafüzért és az isteni irgalmasság rózsafüzérét. Tudom, hogy meg kell osztanom másokkal a kegyelmeket, amelyeket kaptam és várom Isten vezetését, hogy hogyan és mikor tehetem meg.

I. B.: „Én a Hit Őrzője vagyok” c. könyve a KÉT SZÍV Kiadónál jelent meg.

Isten angyalai, drága őrzőink

A zsoltáros mondja:

„Angyalainak parancsolt felőled,
hogy oltalmazzák minden utadat.
Tenyerükön fognak hordozni téged,
hogy kőbe ne üssed lábadat” (Zsolt 91,11-12).

Néhány évvel ezelőtt találtam rá erre a zsoltárra, és azonnal szívembe fogadtam, mert Istennek mindent fölölélő szeretetéről beszél, arról, hogy nagy szeretetében miképpen bíz minket a szent angyalok gondjaira.

Huszonhat évvel ezelőtt, tizennyolc éves koromban, amikor már egy idő óta nem törődtem hitemmel, megbetegedtem. Mivel az én életemben nem volt hely Isten számára, és annakidején senkim sem volt, akihez fordulhattam volna jószágos édesanyámon kívül, akivel Isten engem megáldott, ezért nagyon egyedül éreztem magam, és boldogtalan voltam. Egyik este éppen lefekvéshez készülődtem, amikor vállamon egy kéz érintését éreztem, és tisztán hallottam, amint egy hang azt mondja: „Ne aggódj, minden rendbe fog jönni!” Biztosan tudtam, hogy akkor őrangyalom jelenlétét éreztem meg.

Attól a pillanattól kezdve mindig éreztem közelségét, és időnként hozzá fordultam gondolataim csendjében. Még hat évbe telt azonban, amikor valamely más ok miatt beengedtem Istent életembe, a szívembe, de angyalom olyan hűségesen velem maradt, hogy mind a mai napig úgy szeretem, mint legkedvesebb barátomat, akit Isten adott nekem, hogy megőrizzen engem magának és Édesanyjának.

A hangot nem hallottam többet, amíg két évvel ezelőtt Aylesford Prioryba nem mentem egy napra. Rendkívül szép volt az a nap, és így szóltam angyalomhoz: Boldog vagy-e, hogy ma itt lehetsz?

Amikor a mise a Sanctus-hoz közeledik, mi „az angyalok végtelen himnuszához csatlakozunk”. A hívők elkezdték énekelni a „Szent, szent, szent a seregek Ura” kezdetű imát, és akkor jobбомon csodaszép ének hallatszott. Odanéztem, hogy lássam, kinek van ilyen csodálatos hangja, de senki sem volt a közelemben. Hátul álltam, és messze volt tőlem a legközelebbi személy, az éneket viszont egé-

szen közlőről hallottam. Egyszerre rádöbbsentem, hogy „társam” hangja lehetett az. Angyalommal való kapcsolatomban az egyik oka annak, hogy oly könnyen vonzódom mindenkire, aki helyet biztosít életében az angyaloknak.

Azarjával is így találkoztam. Egy éve fedeztem föl „Azarja könyvét”, és azonnal fölkelte érdeklődésemet, ahogy megláttam az angyalszárnyakat. A könyv azokat a tanításokat tartalmazza, amelyeket Őrangyala adott Valtorta Máriának 1946-ban és 47-ben ötvennyolc mise alatt. Valtorta Mária, aki leírta „Az Istenember költeményét”, sok éven keresztül volt ágyhoz kötve egészen 1961-ben bekövetkezett haláláig. Ezért Őrangyala, Azarja jött el hozzám, hogy tanítást adjon neki a vasárnapok és az ünnepnapok szentmiséiről.

Azarja tanítása a miséről – kinyilatkoztatás. Minden fejezet más és más misével foglalkozik. A könyv lapjain az ő szeretete és vágya tükröződik, hogy a rábízott lelket az isteni Szeretethez vezesse. A tanítások élénk tárják, mennyire szeret bennünket az Örök Isten, az Atya, a Fiú és a Szentlélek. Rádöbbsenünk, hogy megteremtésünk egyedüli célja, hogy mi Istenben, Ő pedig mibennünk éljen most és mindörökké. Őrangyalunk egyetlen célja pedig, hogy ennek megvalósulásához vezessen minket. Igen nagy örömet szerzünk Őrangyalunknak, ha figyelünk rá, és megengedjük, hogy vezessen és tanítson bennünket.

Igy szól Máriához Azarja: „Isten angyala olyan, mint a kertész, aki értékes növényt gondoz első hajtásától egészen kifejlődéséig. Figyel és remeg érte, ha szél, fagy, vihar, kártevő vagy rágcsáló fenyegeti. Az angyal akkor jut teljes angyal-békéjébe, amikor visszatér a mennybe az ágról leszedett gyümölcscsel, a Földről fölvetett lélekkel, akit mindvégig őrzött. Akkor örömmel visszamegy társaihoz, és így szól: Megmenekült a rám bízott lélek! Velünk van békében! Dicsőség, dicsőség, dicsőség Istennek!

Amikor Máriát üdvözli Azarja, és vele beszél, olyankor az „én lelkem”-nek nevezi. Mária az a lélek, akit azért kapott, hogy oltalmazza és bátorítsa, tanítsa és vezesse élete minden pillanatában.

Más alkalommal így szólt hozzám: „Mi angyalok csak akkor mutatkozunk testben, amikor Isten megengedi, hogy láthatóvá tegyünk magunkat eltompult érzékeitek számára. De látjátok, hogy általában nem a testi szem előtt mutatkozunk, hanem lelki szemetek előtt, és lelki hallásotokhoz szólunk. A lelki látás és a lelki hallás olyan éln-

ken élvezheti ezt a jelenléte, mintha a testi szem és fül tapasztalna, és még annál is jobban, mert mialatt a lélek lát és hall, annak a békének is örül, amit mi angyalok magunkban hordunk.”

Valtorta Mária rendkívüli kegyelmeket kapott Istentől, ahogy sok más misztikus is. Mi is megnyílhatnánk azonban mindnyájan még jobban őrangyalunk jelenlétének, akit fogantatásunk pillanatában kaptunk. Az angyalok szeretik ha beszélgetünk velük, és velük együtt imádjuk a Szent Istent. Én magam mindig odanyújtom őrangyalomnak rózsafüzérem keresztjét, hogy hozzám hasonlóan ő is csókolja meg, amikor befejezem imámat. Évek óta vágyom rá, hogy megtudjam nevét annak, akit Isten adott nekem társul az égből, de ez mindeddig még titok előttem..

Kathy White

Valtorta Mária imája

Ó, Uram, ezerszer ezer életet szeretnék,
hogy mint áldozati csokrot felajánlhassam Neked,
Szent Atyám, a világ javára.

Te látod, Atyám, hogy e kiáltás tömjénfüstként száll fel
lelkem mélyéről és mint nyíl ér trónod zsámolyához, Istenem.

Ó, Uram, ne tekintsd szolgálód semmiségét,
csak vágyát, hogy szeretni kíván Téged!

Segítsd nagylelkűségét a szenvedésben,
hogy jó mag lehessen az érzéketlenné vált szívekben.
Sokasítsd meg szívdobbanásaimat és adj minden dobbanás mellé
szenedést, és a szenvedéssel együtt erőt is a szenvedéshez!
Atyám, Tőled kérem ezt az erőt, amit egyedül Te adhatsz meg nekünk,

nyomorúságos teremtményeknek.

És a pillanatokban rejlő áldozatokhoz, ó Atyám,
add nekem a lelkek sokaságát, hogy felajánlhassam őket Neked.
Erősítsd őket és engem is a világosságban, a Te világosságodban!

Amikor időnk majd betelik, nyisd meg számunkra, ó Istenem,
királyságod és Szíved ajtaját,
hogy örökre Benned gyönyörködhessünk,
mindenható, örök, háromságos Istenünk!

Valtorta Mária (1961–1997), olasz misztikus

Mont Saint Michel

Az Úr 708. esztendejében háromszor jelent meg Szent Mihály arkangyal Avranches püspökének. Felszólította, hogy építsen tiszteletere templomot Franciaországban a normandiai tengerparton lévő Tombe hegyen. A sírhant alakú sziklahegyet annak idején még erdők vették körül, ma benne áll a tengerben, és csak apály idején lehet megközelíteni. A püspök eleget tett a felszólításnak, felépíttette a templomot, és azóta azt a helyet Mont Saint Michel-nek (Szent Mihály hegynek) hívják.

Szerzeteseket küldött Olaszországba, hogy az új templom építéséhez köveket hozzanak abból a sziklából, amelyen a Monte Garganon Szent Mihály megjelent, és elhelyezték azokat az új templomban. Megszámlálhatatlan zarándok érkezett az évszázadok folyamán ebbe a híres nemzeti szentélybe. A franciák nagy bizalommal és sokszor fordultak segítségért Szent Mihályhoz, akinek szobra a templom tetején ragyogva hirdeti, hogy Isten elküldi angyalait megsegítésünkre.

*

Szent Mihály arkangyal, az égi seregek vezére, te legyőzted a sárkányt. Istentől kaptál erőt és hatalmat, hogy alázatoddal megsemmisítsd a sötétség hatalmának kevélységét. Esedezve kérünk, segíts igazi szívbéli alázatra, Isten akaratát teljesítő, rendíthetetlen hűségre, szenvedésben és szükségben kitartásra! Segíts Isten ítélőszéke elé állnunk!

Szent Gábiel arkangyal, a megtestesülés titkát hordozó szent angyal, Isten hűséges követe! Nyisd fel fülünket Urunk irgalmas Szívének halk figyelmeztetésére és hívására! Esedezve kérünk, maradj mindig közelünkben, hogy helyesen értelmezzük, kövessük és engedelmesen fogadjuk Isten szavát! Segíts megtennünk mindazt, amit Isten tőlünk kíván! Segíts éber készenlétre, nehogy alva találjon az Úr, ha eljön.

Szent Ráfáel arkangyal, Isten oltalmának követe, esedezve kérünk, érintsd meg szívünket égő szeretetteddel! Segíts megmaradnunk a szeretet útján! Taníts, vezess, figyelmeztess arra, ami kedves Urunk és Istenünk előtt! Segíts felismernünk Isten szent akaratát és fedd fel előttünk Isten szent szeretetének boldogító örömét! Amen.

(Imprimatur: 1968. Innsbruck)

Az angyalok légióival jövök

1868-ban halt meg a dél-franciaországi Anglet városban a „Szűz Mária szolgálóleányai” rend szentéletű alapítója, P. Cestac Lajos Eduard. Több alkalommal részesült nagy kegyelemben. Elmondta, hogy 1863-ban Bayonne egyházmegyében megjelent előtte az édes Istenanya és kijelentette, hogy a „la salette-i jövendölések közel állnak a beteljesüléshez”. Felszólította, hogy indítson ima keresztes hadjáratot az emberek megtéréséért és a büntetés elkerüléséért. Kérjük különösen arra őt mint az angyalok királynőjét, hogy küldje a világnak segítségül a szent angyalokat. P. Cestac közbevetésére, hogy hiszen maga Szűz Mária elég hatalmas ahhoz, hogy a szent angyalokat elküldje, a válasz így hangzott: „Az imádság Isten akarata szerinti feltétel, és minél állhatatosabban és többször hangzik el ez a kérés, annál gazdagabb lesz a segítsége.” „Az angyalok légióival jövök az Egyház segítségére és meg fogom menteni!”

A Szűzanya diktálta P.Cestacnak a következő imát:

Dicsőséges mennyei Királynő,
az angyalok magasságos Úrnője,
Te hatalmat és megbízást kaptál Istentől,
hogy a Sátán fejét széttiporjad.
Ezért alázattal kérünk Téged,
küldd el nekünk segítségül mennyei seregeidet,
hogy azok a Te parancsodra
és a Te hatalmad által üldözzék a pokol szellemeit,
mindenütt harcba szálljanak velük,
vakmerő támadásaikat elhárítsák,
őket magukat pedig a mélységbe visszaszorítsák!

Ki olyan, mint az Isten?

Szent angyalok és arkangyalok, védjeteK és oltalmaztatok minket!

Jóságos, szelíd Anyánk!

Szeretünk Téged, maradj reménységünk!

Istennek Szent Anyja!

Küldd el nekünk szent angyalaidat,

hogy védelmezzenek minket

és a gonosz szellemeket távoltartsák tőlünk!

Amen.

A Rózsafüzér Királynője

Nyolcvan évvel ezelőtt, 1917. október 13-án a kis Lúcia társaival együtt végre megtudhatta, hogy ki a szépséges hölgy, aki nekik május 13-tól kezdve minden hónapban megjelent Fatimában.

„Én a Rózsafüzér Királynője vagyok. Azt szeretném, ha itt tiszteletemre egy kápolnát építenének. Továbbra is imádkozzátok mindennap a rózsafüzért, akkor befejeződik a háború és hamarosan hazatérnek a katonák.”

A Szűzanya szerényen csak kápolnát kért, és ma ott áll Fatimában a rózsafüzér tizenöt titkának szentelt tizenöt oltárával a hatalmas bazilika. Fatimában is a rózsafüzérről volt tehát szó, ami évszázadok óta nagy szerepet játszott az Egyház történetében:

V. Szent Piusz pápa 1570 táján az egész világot felszólította a rózsafüzér imádkozására és 1571-ben megszületett Lepantónál a tengeren kivívott győzelem a török flotta felett. Ennek emlékéét őrzi a Rózsafüzér Királynőjének ünnepe október 7-én.

XVI. Gergely pápa (1831-1846) így nyilatkozott: „A rózsafüzér a legcsodálatosabb eszköz arra, hogy a bűnt leküzdje és megszerezze újból Isten kegyelmét”.

XIII. Leo pápa (1878-1903) tizenkét körlevelet bocsátott ki a rózsafüzérről, és ő vezette be a rózsafüzér ünnepélyes imádkozását október havában, hogy az új idők növekvő nehézségeit legyőzze és megújítsa a keresztény életet.

X. Szent Piusz pápa (1903-1914) mondta: „Az imák között a rózsafüzér a legszebb, az adja a leggazdagabb kegyelmeket, és az indítja meg leginkább az Istenanya szívét. Ha azt akarjátok, hogy otthonaitokban béke legyen, imádkozzátok családjaitokban a rózsafüzért!”

És mennyire szerette XII. Piusz pápa (1939-1958) és XXIII. János pápa (1958-1963) a rózsafüzért! János pápa esténként egész házanépével együtt imádkozta. Elmélkedéseket is írt a rózsafüzér titkairól.

VI. Pál pápa „Marialis cultus” (1974) kezdetű körlevelében figyelemztetett a rózsafüzér ima megújított gyakorlatára, és

II. János Pál pápa mindig újra megmutatkozó máriás lelkületét talán nem is szükséges külön bemutatni.

Az Egyház vezetésének felelősségteljes munkája mellett is szakít időt mindennap kedves rózsafüzérére.

(J. Schafer: Fatima, ist alles zu spät?)

Hazánk Őrangyalához

Ó hazánk Szent Őrangyala,
Tiéd a kiváltság, hogy megvédd
reménységünk szeretett földjét.
Hozzád fordulunk, Szent Angyalunk,
Isten igazságosságának, szépségének
és igazságának hatalmas követe!
Vezess elhatározásainkban,
örködj céljaink fölött!
Tisztítsd meg kívánságainkat!
Hozd el népünk számára Isten irgalmának világosságát!
Hozd el népünknek Isten irgalmas jóságát!
Hozd el népünknek Isten irgalmas szeretetét!
Ments meg minket,
Isten igazságosságának szent anyala,
múltunk tévedéseitől!
Tedd nemessé népünket Isten akaratának igazságával!
Tedd erőssé népünket Isten akaratának bölcsességével!
Áraszd népünkre Isten akaratának áldását!
Áraszd ki Isten Lelkének jóságát földjeinkre és folyóinkra!
Áraszd szét Isten Szentségének jótéteményeit a szelek által
fáinkra, virágainkra és mezőinkre!
Áldd meg állatainkat, halainkat és madarainkat!
Vedd hatalmas szárnyadra népünket,
és vígy minket mindörökre
Isten irgalmas Szívébe!
Amen.

Szent Őrzőangyalom,

kit jóságos Istenem adott mellém,
taníts engem az Úr félelmére,
Istenem iránti hűséges szeretetre,
és szent engedelmességre!
Amen.

A r ó z s a f ü z é r

A Szent Sebek rózsafüzére

amit az Úrtól kaptunk Chambon Mária Márta vizitációs nővér által

A közönséges rózsafüzéren imádkozható. (Közös ima esetén a vas-
tagon szedett rész a felelet az előimádkozó szavaira.)

A keresztre: Jézus Krisztus, Isteni Megváltónk, légy irántunk és
az egész világ iránt kegyelmes és irgalmas! Amen.

A nagy szemekre: (a Miatyánkok helyett) Örök Atya! felajánlom
Neked a mi Urunk Jézus Krisztus Szent Sebeit, hogy lelkünk sebei
begyógyuljanak.

A három egymás melletti kis szemre:

1. Szent Isten, szent erős Isten, szent, halhatatlan Isten, irgalmazz
nekünk és az egész világnak! Amen.

2. Kegyelmezz és irgalmazz nekünk, Jézusom, a jelen veszedelem-
ben; fődj be minket drága Szent Véreddel! Amen.

3. Örök Atyám! Mutasd meg nekünk irgalmasságodat a Te egy-
szülött Fiad, Jézus Krisztusnak Vére által! Amen.

A tizedekben levő kis szemekre (az Üdvözlégyek helyett): Jézu-
som, Szent Sebeid érdemei által bocsáss meg nekünk és könyörülj
rajtunk!

Befejezésül (háromszor): Örök Atyám! Mutasd meg nekünk irgal-
masságodat a Te Fiad, Jézus Krisztus Vére által! Amen.

Az Úr szavai: „Boldogok lehettek, hogy ezt a fohászt tanítottam
nektek: Jézusom! Szent Sebeid érdemei által bocsáss meg nekünk és
könyörülj rajtunk! Ez a fohász könyörületre indít engem. Szavaim,
melyeket segítségül hívásomra kaptok, tüzes kegyelmek, az égből
jönnek és imáitok szárnyain oda kell visszaszállniuk.”

(A Székesfehérvári Püspökség által
863/1920 szám alatt engedélyezett imalapról)

Szűz Mária ünnepek

szeptember 8. - Kisboldogasszony, Szűz Mária születése

Az ünnep teológiai tartalmát a szentatyák (például Krétai Szent András) azon kijelentései tárják fel, amelyek ebben az ünnepben „a kezdet ünnepségét”, a megtestesülésnek és így az üdvösségnek előkészítését látják. Amikor a keleti egyház a VI. században Szűz Mária égi születésnapját (Nagyboldogasszonyt) kezdte ünnepelni, méltónak tartotta, hogy megemlékezzék Mária földi életének kezdetéről is. A nyugati egyházban a VIII. század óta ünnep. Magyar népünk ősi, második legnagyobb búcsújáró napja Nagyboldogasszony után. A népi áhitat is összekapcsolja e két ünnepet, a Kisboldogasszony és Nagyboldogasszony nevekkal.

szeptember 12. - Szűz Mária szent Neve

A NÉV a Bibliában a személyt jelenti és annak legnagyobb titkát, legmagasabb küldetését. Az üdvösségtörténet folyamán maga Isten ad nevet az Ő küldötteinek. Mária nevének pontos jelentését nem ismerjük. Itt inkább arról van szó, hogy szeretnénk mindazt megünnepelni, amit a névvel kifejezünk. Boldog XI. Ince pápa rendelte el Mária nevének ünnepét az egész egyházban 1583. szeptember 12-én annak emlékére, hogy a törököknek nem sikerült bevenni Bécs városát. Szűz Mária neve így külön oltalmat jelent a látható és láthatatlan ellenség ellen.

szeptember 15. - Fájdalmas Szűzanya

A keresztény áhitat János evangéliuma szerint úgy szemléli a szenvedő Krisztust, mint akinek keresztje alatt ott áll Édesanyja. Így a compassio különleges misztériumában a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepét a Fájdalmas Anya ünnepe követi. A felajánló könyörgésben (Ján 19,26–27-re utalva) Szűz Máriát gondviselő Anyánknak nevezzük, akit maga az irgalmas Isten rendelt Anyánkká.

október 7. - Rózsafüzér Királynője

Az ünnepet V. Szent Piusz pápa rendelte el a török flotta felett aratott győzelem emlékére. XIII. Leo pápa másodosztályú duplex ünnep rangjára emelte. Enciklikáival hangsúlyozta a rózsafüzér imádság fontosságát, és ő rendelte el, hogy októberben minden templomban mindennap imádkozzák a szentolvasót.

október 8. - Magyarok Nagyasszonya

A Boldogasszony, a Nagyasszony tisztelete mélyen belegyökerezett nemzetünk életébe. XIII. Leo pápa a magyarságnak ezt a különleges Mária-tiszteletét ismerte el és jutalmazta meg a Magyarok Nagyasszonya külön ünnepével, melyet Vaszary Kolos esztergomi érsek kérésére engedélyezett eredetileg október 2. vasárnapjára. Ezt X. Szent Piusz helyezte október 8-ra. A Magyarok Nagyasszonyának zsolozsmájában az első olvasmány a Szentírás szavát alkalmazza Szűz Máriára: „elsőbbségem van minden népben és minden nemzetben”. Az ünnep könyörgésében így fohászkodik Istenhez: „Engedd kegyelmesen, hogy akit Szent István királyunk kezdeményezéséből Nagyasszonyunknak magasztalunk és Pátrónánknak tisztelünk e földön, annak örökkétartó társaságának örvendhessünk a mennyben.”

Rómában, a Szent Péter templomban külön kápolnája van a Magyarok Nagyasszonyának.

Vártunk Téged

Szent Anna házánál Názáret városba,
Arany felhőn szállott le egy égi rózsza;
Üdvözlégy mennyei rózsaszál,
Mária, ki hozzánk szállottál,
Szívünk s lelkünkben illatozzál!

Olyan vagy, mint liliom ölében
A rezgő harmatcsepp hajnalfényben.
Üdvözlégy mennyei rózsaszál,
Mária, ki hozzánk szállottál,
Szívünk s lelkünkben illatozzál!

Négyezer éven át vártunk Téged,
Hogy eltávoztasd a bűnfelhőket.
Üdvözlégy mennyei rózsaszál,
Mária, ki hozzánk szállottál,
Szívünk s lelkünkben illatozzál!

Aranyos bölcsődben, oh de kicsiny vagy,
Mégis égnek, földnek királynéja vagy.
Üdvözlégy mennyei rózsaszál,
Mária, ki hozzánk szállottál,
Szívünk s lelkünkben illatozzál!

Mi is tebenned remélünk és bízunk,
Éltünk fogytán is ez lesz végszavunk:
Üdvözlégy mennyei rózsaszál,
Mária, ki hozzánk szállottál,
Szívünk s lelkünkben illatozzál!

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
p. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

És a Szűz neve: Mária, tengernek csillaga	1
Szűz Mária születése	2
A kereszt dicsőség	4
A szent kereszt felmagasztalásának ünnepe	5
Az együtt szenvedés jelei	6
Mária-kegyhelyek	
Márianosztra	8
La Salette	10
II. János Pál pápa levele	12
Magyarország Nagyasszonya	15
Esterházy Pál nádor könyörgése	17
A „Hit Őrzője”	18
Isten angyalai, drága őrzőink	20
Valtorta Mária imája	22
Mont Saint Michel	23
Ima az arkangyalokhoz	23
Az angyalok légióival jövök	24
A Rózsafüzér Királynője	25
Hazánk őrangyalához, Szent Őrzőangyalom	26
A rózsafüzér A szent sebek rózsafüzére	27
Szűz Mária ünnepek	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: Szent Mihály arkan-
gyal szobra Moint Saint Michael temp-
loma tetjén

Az illusztrálásnak használt grafikát
készítette: Komáromi János

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem
küldünk vissza.

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243